

ISSN 0350-5650

ИСТОРИЈСКИ ИНСТИТУТ

МЕШОВИТА ГРАЂА
MISCELLANEA

НОВА СЕРИЈА Књ. XXX

Редакциони одбор
ПЕТАР В. КРЕСТИЋ, АНДРИЈА ВЕСЕЛИНОВИЋ,
ЉУДМИЛА КУЗМИЧЕВА, ГАБРИЕЛА ШУБЕРТ
АЛЕКСАНДАР КРСТИЋ

Одговорни уредник
др ПЕТАР В. КРЕСТИЋ

Београд
2009

Татјана КАТИЋ
Историјски институт
Београд

**ПРИХОДИ КАДИЛУКА ПРИЗРЕН
ОД ТРГОВИНЕ СВИЛОМ, РУДНИКА КОРИШЕ И ОСТАЛОГ
(1525-1544 ГОДИНЕ)***

Анстракт: Рад представља превод званичног финансијског документа Османског царства који садржи део државних прихода убираних на територији Призренског санџака у периоду од 1525. до 1544. године. У самом тексту османског извора, као и у уводу рада, износе се подаци о руднику Кориша, крај Призрена, који досада нису били познати историографији. Документ садржи и податке о закупу ваге за мерење свиле.

Кључне речи: Османско царство, финансијски дефтери (*maliye defterleri*), рударство, сребро, Кориша, Призрен, свила.

Финансијски дефтери (*Maliye* односно *Maliyeden müdevver defterleri*, скраћ. MAD), који се чувају у Архиву Председништва Владе у Истанбулу, најважнији су извори за економску историју Османског царства. Они садрже детаљан приказ свих расположивих извора државних прихода, начине њиховог коришћења, издавања у закуп, податке о закупцима и њиховим обавезама. Великог су формата и обима, од неколико стотина до више хиљада страна.

Попис закупа једног дела државних прихода санџака Призрен, представљен у овом раду, налази се у MAD 656, на странама 309-314.¹ Углавном обухвата заостала дуговања или појединачне рате закупа ваге за мерење свиле, призренске воскаре, непотраживане и изгубљене имовине и, што је за нас најзанимљивије, податке о руднику Кориша.

---

* Рад настао као резултат истраживања на пројекту Министарства за науку и технолошки развој *Српско друштво од друге половине 17. века до краја Првог светског рата. Постојаност и промене* (Ев. бр. 147027).

¹ MAD 656, на 388 страна формата 44cm x 16cm региструје приходе из европског дела Царства.

У домаћој историографији није писано о руднику крај Призрена, иако су на његово постојање посредно указивали поједини подаци.² Да је рудник заиста постојао потврђено је 60-их година XX века, када су објављени први преводи османског *Извештаја о давнашњем закону за рудник Призрен из 1488. године*, на француском³ и српском⁴ језику, а тридесетак година касније и на турском језику⁵.

На основу одредби наведеног закона који је био на снази „од давних времена“, тј. пре пада у турске руке, јасно је да се ради о руднику сребра, али његов тачан положај није било могуће утврдити. Сада је, на основу података из документа чију транскрипцију и превод доносимо, јасно да се тај рудник налазио у непосредној близини села Корише. Из истог се такође види да је до 1535. године управљање рудником било у рукама хришћана, док се у наредном периоду као управници и закупци рудника, јављају муслимани. Уписани новчани износи не пружају могућност утврђивања висине закупа, јер се односе на старе дугове појединих закупаца и управника рудничких хасова.

Питање закупа расветљава један други османски извор. То је сумарни попис вилајета Румелија из 1530. године,⁶ у коме је регистрован трогодишњи закуп рудника Кориша, рудничких хасова и неколико мањих прихода у износу од 165.000 акчи.⁷ Исти извор бележи и коришки панађур поред цркве посвећене Богородици (Госпођина црква, тур. *Kenisa-i*

---

² У светоарханђеловској хрисовуљи помињу се опустела насеља испирача злата код Призрена. Краљ Вукашин ковао је у призренској ковници сребрњаке. Године 1370. ковницу је издао у закуп тројици Дубровчана. Претпоставља се да је новац у Призрену ковао и Ђурађ I Балшић, а то се поуздано зна за Вука Бранковића. Налази сребрних гроша из Призрена, с именом града на ћирилици и ликом Христа нумизматички су описани. Јиречек К., *Историја Срба*, II, Београд 1952, 173, 202-203; Иванишевић В., *Новчарство средњовековне Србије*, Београд, 2001, 67, 143, 284.

³ Beldicaeanu N., *Les actes des premiers sultans conservés dans les manuscrits turcs de la Bibliothèque Nationale à Paris, T. II: Reglements miniers, 1390-1512*, Paris-Le Haye, 1964, 218-221.

⁴ Rizaј S., *Rudarstvo Kosova i susednih krajeva*, Priština, 1968, 247-248. Превод Скендера Ризаја је на више места погрешан, због чега је боље користити најновије и најпрецизније турско или француско издање.

⁵ Akgünüz A., *Osmanlı Kanunnâmeleri ve Hukukî Tahlilleri, 2. kitap II Bâyezid devri kanunnâmeleri*, İstanbul 1990, 472-475.

⁶ *167 Numaralı Muhâsebe-i Vilâyet-i Rûm-ili Defteri (937/1530)*, II, Dizin ve Tıpkıbasım, T.C. Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı, Yayın nu: 69, Defter-i Hâkânî Dizisi: IX, Ankara 2004.

⁷ Нав. дело, 371.

Gospodin),⁸ који је издаван у трогодишњи закуп за 1000 акчи.⁹ Кориша је имала и свој житни трг, чији је приход такође издаван у закуп.¹⁰

Рудник Кориша регистрован је и неколико година раније, у сумарном попису Призренског санџака из 1518. године¹¹. Спадао је, као и остала природна богатства, у султанова добра, а попут других османских рудника имао је свој хас – одређен број села чији су становници били задужени да обављају помоћне службе, најчешће да снабдевају рударска и топионичарска постројења дрветом и ђумуром.¹² Хасу рудника Корише припадали су: само село Кориша, затим Плањане, Стретиновце (Нова Шумадија) и Свети Петар (Кабаш).¹³

Вага за свилу била је највећи извор прихода Османске државе у Призренском санџаку. Према наведеном попису из 1530, трогодишњи закуп износио је 355.000 акчи.¹⁴ Призрен је био центар трговине балканском свилом и њему су била подређена мања тржишта попут Пећи и Тетова. Према су оба места била изван призренског санџака, припадала су Дукађинском, односно Паша санџаку; потврде о закупу тамошњих вага издавао је призренски кадија, што је доказ јединства економског простора, који превазилази унутардржавне, војно-административне границе. Занимљиво је да је на шеријатском суду као јемац за закуп ваге у Пећи наступио призренски митрополит, а да се као закупац тетовске ваге појавио један локални свештеник.

У документу који доносимо, главни закупац већине наведених прихода, био је извесни Мустафа, који је директно, или издајући их у подзакуп, убирао приходе од трговине свилом, воскаре и царског фиска (бејтулмала).

⁸ Црква Пресвете Богородице – Покрова Св. Богородице, на крајњем источном делу села. *Задужбине Косова*, Призрен-Београд 1987, 462.

⁹ *167 Numaralı Muhâsebe-i Vilâyet-i Rûm-ili Defteri (937/1530)*, II, 371.

¹⁰ О постојању житног трга сведочи баџ на житарице (такса за трговачки промет на велико), чији је закупац тридесетих година XVI века био емин Мустафа. Вид. напред у документу, у оквиру ставки за рудник Коришу.

¹¹ Оригинал пописа чува се у Истанбулу у Архиву Председништва Владе под сигнатуром *Defterhâne-i Âmire Tahrîr Defteri, no. 92 (TD 92)*.

¹² Опш. вид. С. Катић, *Потрошни материјали у османском рударству и металургији*, Историјски часопис LVIII, 197-207.

¹³ *TD 92, 2*.

¹⁴ *167 Numaralı Muhâsebe-i Vilâyet-i Rûm-ili Defteri (937/1530)*, II, 371.

ТРАНСКРИПЦИЈА:

[309]

Der livâ-i Prizrin

Der zimem-i mezkûrîn ‘an mahsûl-ı rüsûm-i mîzân-i harîr der Prizrin

Der zimmet-i Bâlî Sinân emîn ‘an tahvîl-i Mustafâ emîn mültezim, ‘an kıst-ı mîzân-i harîr der Prizrin, ‘an gurre-i Rebî‘ü’l-evvel sene 932 (16. XII 1525)

‘An bakıye-i muhâsebe-i hod 1.000

Der zimmet-i Mustafâ emîn mültezim ‘an mahsûl-ı mîzân-i harîr der Prizrin ‘an gurre-i Rebî‘ü’l-evvel sene 938 (13. X 1531)

‘An bakıye-i muhâsebe-i hod 5.752

‘An bakıye-i muhâsebe-i hod. 752

‘An irsâliye-i Hızâne-i ‘Âmire be-nakl-ı

Hüsâm ‘an çavuşân-ı Dergâh-ı ‘Alî 5.000

Der zimmet-i Nikola Todor ‘an kıst-ı resm-i mîzân-i harîr-i Prizrin ‘an gurre-i Rebî‘ü’l-evvel sene 941 (10. IX 1534)

Habs şüd der zindan-i İstanbul fi 9 Muharrem sene 946 (27. V 1539)

‘An kıst-ı selâse sinin mea rüsûm ve teslîmât 103.270

Minhâ

Der zimmet-i Mustafâ emîn mültezim ‘an bakıye-i muhâsebe-i hod ki der zimem baş behod bud ve teslîmât 10.000

Der zimmet-i ‘Alî emîn ‘an ziyâde-i mevâcib-i hod 200

Be-havâle der zimmet-i ‘âmil el-mezbûr 93.070

Der zimmet-i Mustafâ emîn mültezim ‘an kıst-ı mîzân-i harîr der Prizrin ‘an gurre-i Rebî‘ü’l-evvel sene 944 (8. VIII 1537) 149.618

‘An bakıye-i muhâsebe-i hod ki der zimem baş behod ve teslîmât 51.596

‘An kesr-i iltizâm 98.022

Der zimmet-i Mevlânâ Mahmûd b. Ahmed Eş-şehriye Göçücüzâde kâdî-i Prizrin ‘an mahsûl-i mîzân-i harîr der Prizrin ‘an gurre-i Za (Zi’l-ka‘de) sene 950 ilâ gâye-i şehr-i mezbûr (26. I – 24. II 1544) zabtkerde ve berâ-yı isâlkerde be Hızâne-i ‘Âmire kabzkerde ve teslimkerde ber mûceb-i muhâsebe-i hod. 4.798

[310]

Der zimem-i mezkûrîn ‘an mahsûl-i kokoz-i kazâ-i Bihor ve gayruhu

Der zimmet-i İçvetko veled-i Vuk ‘an kıst-ı kokoz-i kazâ-i Bihor ve Prizrin der nâhiye-i Tırgovişte ‘an 26. Rebî‘ü’l-evvel sene 926 (16. III 1520) ‘an kıst-ı selâse sinin mea rûsûm ve teslimât 2.309

[311]

Der zimem-i mezkûrîn ‘an mahsûl-i resm-i mîzân-i harîr der kazâ-i İpek ve gayruhu

Der zimmet-i Mahmûd b. Yûsuf ulûfe-i râb‘i-i yesâr el-havâle ‘an tahvîl-i Peyo b. Todor ‘an kıst-ı resm-i mîzân-i harîr der kazâ-i İpek ve Kalkandelen an 15. Zi’l-ka‘de sene 937 (30. VI 1531) ber mûceb-i hucec-i Mevlânâ Bedreddîn kâdî-i Prizrin. 300

Kefîl bi’l-mâl Mihadin midrepolit ‘an mahale-i Prizrin

Der zimem-i mezkûrîn ‘an mahsûl-i mîzân-i harîr-i Kalkandelen

Der zimmet-i papas Nikola Bratovan veled-i Mirko ‘an mahale-i Progor der nefis-i Kalkandelen ‘an kıst-ı resm-i mîzân-i harîr-i kazâ-i Kalkandelen ‘an 15. Zi’l-ka‘de sene 938 (19. VI 1532) ‘an kıst-ı selâse sinin mea rûsûm ve teslimât 81

[312]

Der zimem-i mezbûrîn ‘an mahsûl-i şem‘-hâne-i kazâ-i Prizrin

Der zimmet-i Süleymân b. ‘Abdullâh ‘an mahale-i tabağlar der nefis-i Prizrin ‘an kıst-i şem‘-hâne-i kazâ-i Prizrin ‘an gurre-i Şevvâl sene 933 (1. VII 1527) ‘an kıst-i selâse sinin mea rûsûm ve teslîmât 370
Kefil bi’l-mâl ve bi’n-nefs Mustafâ b. Rızâcî Hâcî

Der zimmet-i Mustafâ emîn ‘an tahvîl-i kâtib Mustafâ ‘an kıst-i şem‘-hâne-i kazâ-i Prizrin ‘an gurre-i Şevvâl sene 936 (29. V 1530) ber müceb-i muhâsebe-i hod ‘an irsâliye be-nakl-ı ‘Alî ‘an ebnâ-i sipâhîyân havâle el-vâkı‘ fî 11 Ca (Cemâziye’l-evvel) sene 941 (18. XI 1534) 2.000

Der zimmet-i Mustafâ emîn ‘an tahvîl-i kâtib ‘an kıst-ı şem‘-hâne-i kazâ-i Prizrin ‘an gurre-i Şevvâl sene 939 (26. IV 1533) ber müceb-i muhâsebe-i hod irsâliye ‘an yed-i Mustafâ ‘an silâhdarân, fî evâ’il-i Receb sene 942 (26. XII 1535 – 4. I 1536) 1.000

[313]

Der zimem-i mezkûrîn ‘an mahsûl-i beytü’l-mâl ve gayruhu-i kazâ-i Prizrin

Der zimmet-i Mustafâ emîn ‘an tahvîl-i Süleymân ‘an kıst-ı beytü’l-mâl ve mâl-ı gâ’ib ve gayruhu-i kazâ-i Prizrin ‘an gurre-i Şevvâl sene 936 (29. V 1530) ber müceb-i muhâsebe-i hod 500

Der zimmet-i Mustafâ ‘an silâhdarân havâle-i tahvîl-i Süleymân ‘an kıst-ı beytü’l-mâl ve mâl-ı gâ’ib ve gayruhu der kazâ-i Prizrin ‘an gurre-i Za (Zi’l-ka‘de) sene 939 (25. V 1533), ‘an irsâliye-i Hızâne-i ‘Âmire fî evâ’il-i Receb sene 942 (26. XII 1535 - 4. I 1536), ber müceb-i muhâsebe-i Mustafâ emîn 2.102

Der zimmet-i kâtib Murâd ‘an tahvîl-i Ahmed Hatvani ‘an kıst-ı beytü’l-mâl ve yave ve kaçkun-i kazâ-i Prizrin ‘an gurre-i Şevvâl sene 945 (20. II 1539). 300

[314]

Der zimmet-i mezkûrîn ‘an mahsûl-i hâsshâ-i ma‘den-i Korişa

Der zimmet-i Bojan emîn ‘an tahvîl-i İstamad ‘an kıst-ı hâsshâ-i ma‘den-i Korişa ve gayruhu der nezd-i Prizrin ‘an 28. Oynus el-vâkı’ fî 17 Ramazân sene 932 (27. VI 1526) ber mûceb-i muhâsebe-i hod. 4.350

Der zimmet-i mezkûrîn ‘an tahvîl-i Belça b. İvan ve Peyo ‘an kıst-ı mahsûlât-i hâsshâ-i Korişa ‘an 28. Oynus el-vâkı’ fî 24 Zi‘l-ka‘de sene 938 (28. VI 1532) 1.020

Der zimmet-i Mustafâ emîn mültezim bâc-i galle ki makbûl şude 20

Der zimmet-i ‘Alî b. Yûsuf ‘an ebnâ-yı sipâhîyân havâle ‘an kesr-i teslîmât ber mûceb-i hucec-i Mevlânâ kâdî-i Prizrin 1.000

Der zimmet-i mezkûrîn ‘an tahvîl-i Mûsâ ‘an kıst-ı mahsûlât ve rûsûm-i hâsshâ-i Korişa an 28 Oynus el-vâkı’ fî 27 Zi‘l-hicce sene 941 (29. VI 1535) 4.628

Der zimmet-i Mustafâ emîn mültezim ber mûceb-i muhâsebe-i hod ve teslîm 178

Der zimmet-i Mehmed emîn 3.990

Der zimmet-i ‘Alî emîn 460

ПРЕВОД:

[309]

У санџаку Призрен

Задужења наведених на име прихода од таксе на вагу за мерење свиле у Призрену

Задужење емина¹⁵ Бали Синана, које спада у тахвил¹⁶ емина закупца Мустафе, за порез на вагу за мерење свиле у Призрену, од првог дана ребија првог 932. (16. XII 1525).

Заостали дугови његовог рачуноводства 1.000

Задужење Мустафе, емина закупца, на име прихода од ваге за мерење свиле у Призрену, од првог дана ребија првог 938. године (13. X 1531)

На име преосталих дуговања његовог рачуноводства 5752

Заостали дугови његовог рачуноводства 752

Послато Царској благајни, посредством Хусама, чауша Високе Порте 5000

Задужење Николе Тодора на име пореза на призренску вагу за мерење свиле, од првог дана ребија првог 941. године (10. IX 1534)

Ухапшен је и налази се у тамници у Истанбулу,
[заведено] 9. мухарема 946 (27. V 1539)

Трогодишњи закуп са порезима и ратама 103.270

Од овога:

Задужење емина закупца Мустафе, на име заосталих дугова његовог рачуноводства, који спадају у његова лична дуговања, и рате 10.000

Задужење емина Алија, на име вишка његовог рачуноводства 200

Пренето у задужење реченог скупљача прихода 93.070

¹⁵ Емин, управник државних добара или прихода; могао је да се појави и у улози закупца тих истих прихода.

¹⁶ Технички термин, означава време закупа, односно време уживања закупа одређене мукате; период у коме купац има право да ужива закупљене приходе.

Задужење Мустафе, емина закупца, на име пореза на вагу
за мерење свиле у Призрену, од првог дана ребија првог 944. године.
(8. VIII 1537) 149.618

Од заосталих дугова његовог рачуноводства,
за које је лично задужен и рате 51.596
Од издвојеног за закуп 98.022

Задужење призренског кадије Мевлане Махмуда, сина Ахмеда Шехрије
Гочуцизадеа¹⁷, за приход од ваге за мерење свиле у Призрену, од првог
дана зилкаде 950. године до краја истог месеца (26. I – 24. II 1544),
узапћено је и задржано како би било послато Царској благајни.
Предато, на основу његовог рачуноводства 4798

[310]

Задужења наведених на име прихода од кокоза¹⁸ у кадилуку Бихор и другде

Задужење Цветка, Вуковог сина, на име пореза на кокозе кадилука Бихор
и Призрен, у нахији Трговиште, од 26. ребија првог 926. године
(16. III 1520)
Трогодишњи закуп са порезима и ратама 2309

[311]

Задужења наведених на име пореза на вагу за мерење свиле у кадилуку Пећ и другде

Задужење скупљача државних прихода¹⁹ Махмуда б. Јусуфа, улуфеџије²⁰
левог крила 4. [буљука], које спада у тахвил Пеје Тодоровог, за закуп

---

¹⁷ Син гочуџије, тур. *göçüçü*, службеник који брине о транспорту султановог шатора и тугова у време похода.

¹⁸ Вероватно кокон, чаура свилене бубе, на шта нас упућује чињеница да је поменути приход уписан у оквиру прихода од мерења свиле у Призрену, Пећи и Тетову.

¹⁹ Тур. *havale*.

²⁰ Припадник султанове стајаће коњице.

пореза на вагу за мерење свиле у кадилуцима Пећ и Тетово (Калканделен), од 15. зилкаде 937. године (30. VI 1531), на основу хуцета²¹
Мевлане Бедредина, призренског кадије 300
Јемац имовином митрополит Михадин²², из призренске махале

Задужења наведених за приход од ваге за мерење свиле у Тетову

Задужење свештеника Николе Братована, Мирковог сина, из махале Прогор у самом Тетову, за закуп пореза на вагу за мерење свиле у тетовском кадилуку од 15. зилкаде 938. године. (19. VI 1532)
Трогодишњи закуп са порезима и ратама 81

[312]

Задужења наведених за приход од воскаре призренског кадилука

Задужење Сулејмана б. Абдулаха из Табачке махале у самом Призрену, закуп воскаре призренског кадилука од првог дана шевала 933. године (1. VII 1527)
Трогодишњи закуп са порезима и ратама 370
Јемац имовином и лично Мустафа б. Ризаци Хаџи

Задужење емина Мустафе, које спада у тахвил писара Мустафе, на име закупа воскаре у кадилуку Призрен, од првог дана шевала 936. године. (29. V 1530) Према његовом обрачуну послато по спахији²³ Алију, скупљачу државних прихода, догодило се 11 цумаде прве 941. године. (18. XI 1534) 2.000

Задужење емина Мустафе, које спада у тахвил писара, на име закупа воскаре призренског кадилука, од првог дана шевала 939. године (26. IV 1533). Према његовом обрачуну послато по силахдару²⁴ Мустафи, у првој декади реџепа 942. (26. XII 1535 – 4. I 1536) 1.000

---

²¹ Судско решење које кадија издаје на захтев странке.

²² Или Никадин (Никодим?).

²³ Припадник султанове стајаће коњице.

²⁴ Припадник султанове стајаће, престоничке коњице.

[313]

Задужења поменутих од прихода бејтулмала²⁵ и осталог у кадилуку Призрен

Задужење емина Мустафе, које спада у тахвил Сулејмана, на име закупа бејтулмала, изгубљених ствари и другог у кадилуку Призрен, од првог дана шевала 936. године (29. V 1530)
На основу његовог рачуноводства 500

Задужење силахдара Мустафе, пренето у Сулејманов тахвил, на име закупа бејтулмала, изгубљених ствари и другог у кадилуку Призрен, од првог дана зилкаде 939. године. (25. V 1533)
Од послатог у царску благајну, у првој декади рецепа 942. (26. XII 1535-4. I 1536), према рачуноводству емина Мустафе 2.102

Задужење писара Мурата, које спада у тахвил Ахмеда Хатванија, за закуп бејтулмала, залутале стоке и одбеглих лица у кадилуку Призрен, од првог дана шевала 945. године. (20. II 1539). 300

[314]

Задужења наведених за приходе од хасова рудника Кориша

Задужење емина Божана, које спада у тахвил Стамата, за закуп хасова рудника Кориша и другог, у близини Призрена, од 28. јуна, који је 17. рамазан 932. године. (27. VI 1526)
Према његовом обрачуну 4.350

Задужење поменутих, које спада у тахвил Белче Ивановог и Пеје, од закупа прихода хасова Корише, од 28. јуна, што је 24. зилкаде 938. (28. VI 1532) 1.020

---

²⁵ Назив за приватну султанову благајну у коју су се сливали приходи од непограживане заоставштине, имовине одсутних, несталих или непознатих лица, надокнаде за проналазак изгубљене стоке, одбеглих робова и другог.

Татјана Катић

Задужење емина Мустафе, мултезима, прихваћени бац² на житарице 20

Задужење скупљача државних прихода, спахије Алија б. Јусуфа, од издвојеног за рате, према хуцетима Мевлане, кадије Призрена 1.000

Задужење поменутих, које спада у тахвил Мусе, за закуп прихода и пореза хасова Корише, од 28. јуна, који је 27. зилхице године 941 (29. VI 1535) 4.628

Задужење емина Мустафе, мултезима, на основу његовог обрачуна и предатог 178

Задужење емина Мехмеда 3.990

Задужење емина Алија 460

---

²⁶ Тржишна такса за промет на велико. Разлог због кога се у Кориши наплаћивао бац на житарице је тај што су се оне увозиле из других места, пошто је локално становништво било запослено у руднику, и земљорадња му није била примарно занимање.

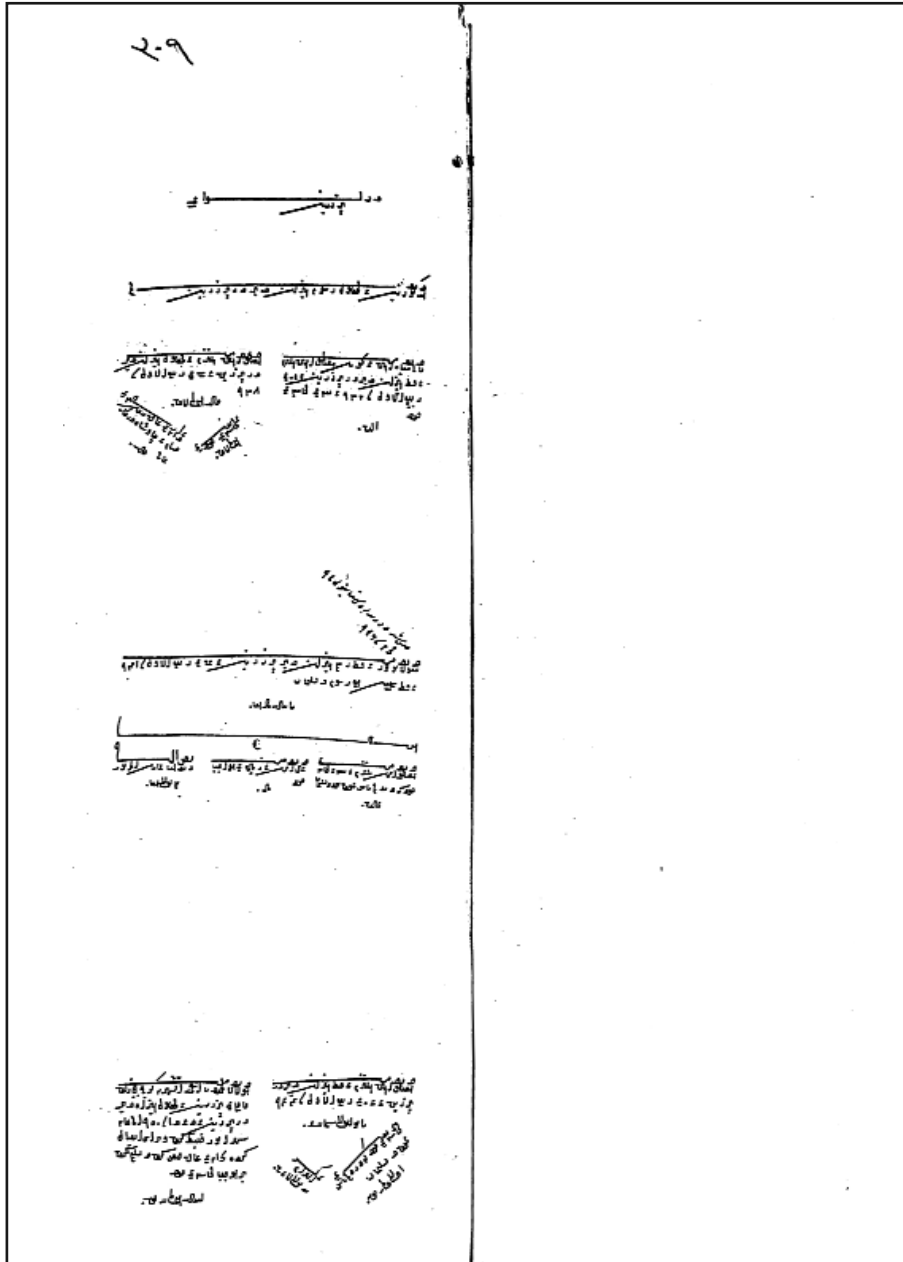
Tatjana Katić

**THE PRIZREN KADILIK'S INCOMES
FROM SILK TRADE, KORIŠA MINE AND OTHER
(FOR THE YEARS 1525 - 1544)**

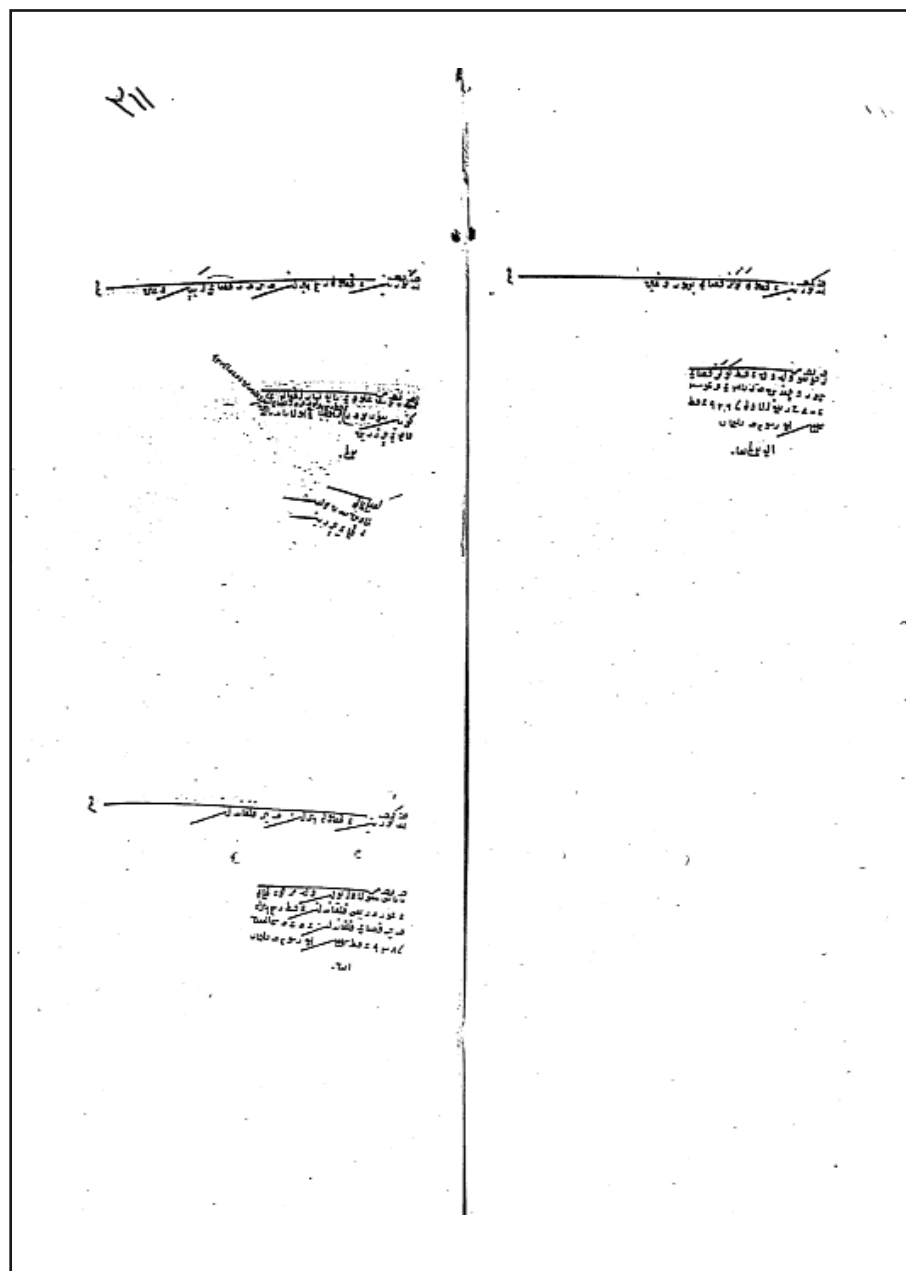
(Summary)

This article presents an accounting register made by Finance Department of the Ottoman Empire (*Maliyeden mudevver defteri, no 656*) which contains data on incomes, expenditures and treasury payments, concerning farming of some public revenues in the Prizren *sancak*. These are: silk weighing scale, Prizren chandlery, estates of persons dying without heirs, lost property, property of an unknown owner, and, what is the most important, the Koriša silver mine near Prizren. Data from this register, as well as from some other Ottoman registers of which the earliest information was from 1488, testified that the mine had its own *işçi has*, consisted of the following villages in 1518: Koriša, Planjane, Stretinovce (Nova Šumadija) and Sveti Petar (Kabaš); in 1530. the total amount of 165.000 *akçe* was paid for three-year lease of the mine, *işçi has* and some less significant income sources; also, until 1535, the Koriša silver mine had been managed by Christians. In the following period Muslims were mine managers, contractors and renters.

Keywords: Ottoman Empire, accounting registers (*maliye defterleri*), mining, silver, Koriša, Prizren, silk.

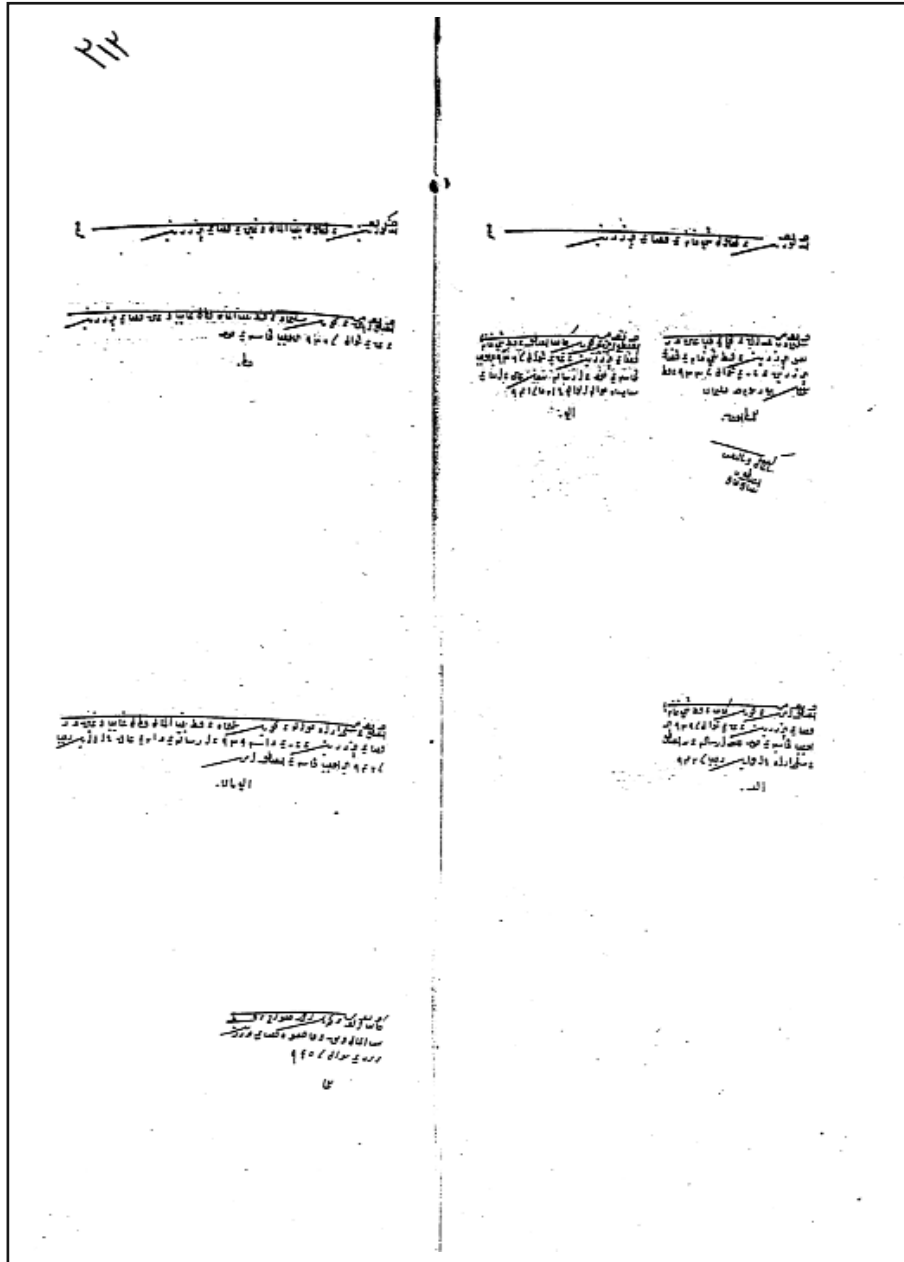

Başbakanlık Arşivi İstanbul,
Maliye defteri – Maliyeden müdevver defteri [MAD] 656.

Başbakanlık Arşivi İstanbul,
Maliye defteri – Maliyeden müdevver defteri [MAD] 656.

Başbakanlık Arşivi İstanbul,
Maliye defteri – Maliyeden müdevver defteri [MAD] 656.

110

The document is a handwritten record, likely a tax or revenue ledger, from the Başbakanlık Arşivi in Istanbul. It is divided into two columns by a vertical line. The left column is mostly blank, with the number '110' written in the top left corner. The right column contains several lines of text in Ottoman Turkish script, which are partially crossed out with horizontal lines. The text appears to be a list of items or transactions, possibly related to the silk trade and the Koriše mines mentioned in the header. The script is dense and difficult to read without specialized knowledge of Ottoman Turkish.

Başbakanlık Arşivi İstanbul,
Maliye defteri – Maliyeden müdevver defteri [MAD] 656.